

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/235/2014
Identifikačné číslo spisu:	8608204306
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8608204306.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnej: B. L., nar. XX. B. XXXX, bytom I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinnej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, o vymoženie 876,32 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn.: 6Er/628/2008, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2012, č. k.: 7CoE/185/2012-42, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnej sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Svidník uznesením z 13. júla 2012 č. k. 6Er/628/2008-23 vyhlásil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia za neprípustnú a zastavil ju. O trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. Súd poukázal, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva a v nej dojednaná rozhodcovská doložka nebola osobitne dojednaná k zmluve, nebola ani osobitne zmluvnými stranami podpísaná a nevyplýva z nej, že povinná bola oboznámená o tom, že spory medzi zmluvnými stranami môžu byť riešené aj pred stálym rozhodcovským súdom. Samotný podpis na úverovej zmluve, ktorá iba formálne odkazuje na všeobecné podmienky, s ktorými netransparentne splynula aj rozhodcovská doložka spolu s ostatnými dojednaniami podľa názoru súdu nepostačuje na to, aby bola riadne preukázaná vôľa povinnej uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Ak rozhodcovská zmluva nebola uzavretá písomne, nie je podpísaná účastníkmi a nepostačuje len všeobecné prehlásenie dlžníka, že súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy, súd skonštatoval, že nedošlo k platnej dohode o rozhodcovskej zmluve a ak rozhodcovská zmluva nie je platná, vo veci rozhodoval orgán, ktorý nebol právomocný vo veci konať a z uvedeného dôvodu oprávnený nemá exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, a to vykonateľné rozhodnutie právomocného rozhodcovského súdu. Toto uznesenie napadol

oprávnený odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 20. decembra 2012 sp. zn. 7CoE/185/2012 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že návrh na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. s poukazom na zásadné stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení z 24. februára 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19, v súvislosti s posudzovaním platnosti rozhodcovskej doložky v exekučnom konaní zamietol. Odvolací súd skonštatoval, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že z obsahu predloženej zmluvy o úvere vyplynulo, že táto rozhodcovskú doložku neobsahuje. V zmluve sa nachádza iba odkaz na obchodné podmienky, ktoré ale zmluvnými stranami podpísané nie sú. V tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil, že v samotnej zmluve o úvere jednoznačná zmienka o rozhodcovskej doložke vôbec uvedená nie je. Preto pre platnosť rozhodcovskej doložky nestačilo sa iba oboznámiť s ustanoveniami obchodných podmienok upravujúcich rozhodcovskú doložku a súhlasiť s ich obsahom. Nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy rozhodcovskej zmluvy spôsobilo jej absolútnu neplatnosť, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak teda rozhodcovská zmluva nebola platne dojednaná, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013, 5 Oboer 335/2013, 5 OboE 142/2013, 5 Oboer 370/2013, 5 OboE 157/2013, 5 Oboer 230/2013, 5 OboE 91/2013, 5 Oboer 350/2013, 5 OboE 148/2013, 5 Oboer 222/2013, 5 OboE 85/2013, 5 Oboer 210/2013, 5 OboE 77/2013, 5 Oboer 234/2013, 5 OboE 94/2013, 5 Oboer 291/2013, 5 OboE 123/2013, 5 Oboer 287/2013, 5 OboE 120/2013, 5 Oboer 194/2013, 5 OboE 66/2013, 5 Oboer 193/2013, 5 OboE 65/2013, 5 Oboer 195/2013, 5 OboE 67/2013, 5 Oboer 190/2013, 5 OboE 63/2013, 5 Oboer 138/2013, 5 OboE 35/2013, 5 Oboer 263/2013, 5 OboE 103/2013, 5 Oboer 273/2013, 5 OboE 110/2013, 5 Oboer 157/2013, 5 OboE 44/2013, 5 Oboer 176/2013, 5 OboE 55/2013, 5 Oboer 139/2013, 5 OboE 36/2013, 5 Oboer 110/2013, 5 OboE 138/2014, 5 Oboer 126/2013, 5 OboE 25/2013, 5 Oboer 113/2013, 5 OboE 16/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7

O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.